

overfor den højtærede Justitsminister, fordi han saa resolut førte den igennem, og lige saa resolut, som den førtes igennem Tingene, lige saa resolut tog man fat paa Værketovre ved Viborg. Nu er imidlertid Forholdet det, at Byggearbejdet derovre, i det hele Udvidelsesforanstaltningens Gennemførelse, er overdraget til en Mand uden forudgaaende Licitation, saa vidt det vides. Det har vakt Anstød her og der. Man plejer jo at bortlicitere den Slags Arbejder, men den højtærede Justitsminister har temmelig sikkert gode og gyldige Grunde for den Fremgangsmaade, han har anvendt her, og jeg ønsker at give den højtærede Justitsminister Lejlighed til at fremlægge disse Grunde for det høje Ting.

Under Justitsministeriet stode vi endvidere — idet jeg vender tilbage til de Punkter, som jeg synes, det har sin Betydning at se fremdragne for en Gangs Skyld — paa en Udgift til Opdragelsesanstalterne paa Flakkebjerg og Landerupgaard 6,000 Kr., Tilskud til Kysthospitalet paa Refsnæs 25,000 Kr., Tilskud til Kristelig Forening for vildfarende Børns Redning 20,000 Kr., Tilskud til Finsens medicinske Lysinstitut 25,000 Kr., Tilskud til Driften af de af Nationalforeningen for Tuberkulosens Bekæmpelse opførte Folkesanatorier 149,000 Kr. o. s. fr. en lang Række Bevillinger. I Tilknytning hertil maa vi saa yderligere huske paa de Forslag, der ere fremsatte i Dag angaaende Tuberkulosens Bekæmpelse og forsømte Børn.

Paa § 21, Kultusministeriets Budget, finde vi Folkeskolevæsenet med en Udgift af 3 Mill. Kr. foruden de Bidrag, der ydes og ere ydede i en Række af Aar til Opførelse af ny Skolebygninger, foranledigede ved Bestemmelser i den ny Skolelov, i nær Forbindelse dermed Seminarievæsenet, Tilskud til uformuende Seminarieelever, endvidere Blindeinstituttet, Døvstummeinstitutterne og Aandssvagevæsenet. Det er betydelige Udgifter, det her drejer sig om. Alene til uformuende aandssvages Undervisning og Forplejning i Anstalterne medgaa 434,000 Kr., og Kontoen er i det hele paa over $\frac{1}{2}$ Mill. Vaisenhuset i København faar Tilskud, vanrøgtede Børns Anbringelse kræver Tilskud, til Instituttet paa Bøglidgaard og forskellige Opdragelsesanstalter kræves tilsammen 54,000 Kr., Tilskud til Foreningen for Oprettelsen af Landbrugskolonier for Børn 5,000 Kr. o. s. fr., Tilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler 140,000 Kr., til Elever paa Folkehøjskoler og Landbrugsskoler 251,000 Kr. osv. — det anførte kunde være nok.

Det, som saaledes er nævnt, og meget mere, betyder saa overordentlig meget til Fordel for Smaafolk og i det hele taget for vort Samfunds lykkelige Trivsel, og en stor Del af de Virksomheder, jeg har nævnt, forudsætter og medfører finansiell Medvirkning, ogsaa fra anden Side, fra Kommuner, andre Institutioners og fra private Foreningers Side, men alt dette slaar den socialdemokratiske Agitation en tyk Streg over, det socialdemokratiske Parti afholder sig med Foragt fra at stemme for Finansloven, og kun dets Nidkærhed overfor det bestaaende Ministerium gør, at det ikke stemmer imod den. Jeg har ønsket for en Gangs Skyld at nævne disse Ting i Sammenhæng, jeg tror, det kan have sin Betydning.

Paa Finanslovens § 4 møde vi de ny Skattelove, Formue- og Indkomstskat og Ejendomsskyld. De præsentere sig med et Beløb af $13\frac{1}{2}$ Mill. Kr. imod de tidligere faste Skatters 11 Mill. Kr. Denne Budgettering beror vel i nogen Maade paa et Skøn, men den er vel nok tilnærmelsesvis paalidelig, og Enderesultatet vil sikkert ikke falde langt fra det, der her er budgetteret. Idet man altsaa staar overfor denne ny Postering for første Gang, ligger det nær at dvæle et Øjeblik ved de gennemførte Skattelove. Der er ingen Rigsdagsmand, som har været ude hos sine Vælgere, der ikke har lagt Mærke til, at der ikke er, hvad man kan kalde udelt Tilfredshed med den første Ligning efter den kommunale Skattelov. Men Spørgsmaalet er jo, om det er Lovens Skyld, eller om det muligvis, i alt Fald i væsentlig Grad, maatte ligge hos Ligningsmyndighederne. Dette Spørgsmaal er sikkert ikke fuldt afgjort. Selv om man efter det foreliggende Resultat maatte være i Stand til at sige, at det og det kunde man godt gøre i Retning af Ændringer i de gennemførte Skattelove, og at det ikke vilde medføre Skade i nogen Retning, er dermed ikke slaaet fast, at det, der klages over med eller uden Føje — jeg siger udtrykkelig *med eller uden Føje*, for begge Dele er Tilfældet — kan siges at være Skattelovens Skyld. Men een Ting er der ogsaa at lægge Mærke til, og det vil jeg gerne dvæle ved her, nemlig at Højre og Socialdemokraterne have forenet sig om at angribe Regeringen og Venstrereformpartiet for disse Loves Skyld. Overfor dette finder jeg Anledning til ved denne Lejlighed at minde om, at de socialdemokratiske Medlemmer af Tinget, for saa vidt de havde Sæde her ogsaa for 3—4 Aar siden, have stemt for Skattelove,